

بولتن خبری زنان & Kvinnobulletin

فروردین / اردیبهشت 1394

Nr. 5 april – maj 2015

Genom socialt stödarbete, opinionsbildning, och påtryckningar gentemot myndigheter och politiska församlingar, skall Kvinnors Rätt motarbeta kulturellt och sexuellt förtryck av kvinnor och ungdomar. Föreningen skall också samla och sprida information om de kulturella, sociala, politiska och ekonomiska mekanismer som orsakar detta förtryck. Kvinnors Rätt är en religiöst och partipolitisk obunden, organisation som är öppen för alla som stöder föreningens värderingar. Kvinnors Rätt är baserat på frivilligt arbete och beslutarna är kollektiva.

انجمن حق زنان با حمایت اجتماعی، شکل دادن به افکار عمومی و وارد آوردن فشار به مقامات رسمی و نهادهای سیاسی علیه تبعیضات نسبت به زنان و کودکان مبارزه میکند. انجمن حق زنان اطلاعات مربوط به مکانیزمهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی را که زمینه های فشارهایی هستند گرد میآورد و در سطح اجتماعی اشاعه میدهد. انجمن حق زنان از نظر سیاسی و مذهبی مستقل است و به روی هر کس که اهداف آن را بپذیرد و با ارزشهای آن و تفسیری که از مکانیزمهای تبعیض و نقض حقوق زنان و جوانان که در مرامنامه انجمن بیان شده موافق باشد، باز است. انجمن حق زنان مبتنی بر کار دواطلبانه است.

Kvinnobulletin

ISSN 2002-0120

Ansvarig utgivare

Behzad Barkhodaee

- Tystnad hjälper till att bevara könsapartheid
- Vi är entydiga för jämlikhet: lika lön för olika kön!
- Vi måste organisera oss!
- Lika rättigheter och förutsättningar åt alla!
- stopp tillförseln av ungdomar till islamistisk fascim och nazism
- Unizons manifest
- Folkpartiet och integration
- Vad gör Nätverket mot hedersrelaterat Våld!

Kvinnobulletinen utges för att stärka kampen för jämställdhet!

Kom gärna in med synpunkter och förslag.

***Vi vill gärna ha dina åsikter om vår bulletin och synpunkter och
samarbete för att göra den bättre.***

***Vi tror att när vi sprider olika information, krönikor, dikter, artiklar
och intervjuer så bidrar vi till att väcka ditt engagemang och stöd
till vår allas kamp om att uppnå ett gemensamt och ett jämlikt
samhälle.***

***Demokrati, frihet, jämlikhet och kärlek måste vårdas,
försvaras och utvecklas!***

Vi måste organisera oss!

Kvinnocafé

28 آوریل 2015 ساعت 18.00

28 april 2015 kl. 18.00

Inedalsgatan 11, Fridhemsplan

آخرین سه شنبه هر ماه ساعت 6 بعد از ظهر 18.00 kl. Sista tisdag, varje månad,

INTRESSEANMÄLAN

Kurser, studiecirklar, utbildningar ...

Kvinnors Rätt

Anordnar flera kurser, utbildningar och studiecirklar under 2015 om olika ämnen, språk, samhällskunskap, historia och organisering och ekonomi, kvinnor och internationella situationer. Alla intresserade är välkomna att anmäla sig för olika intressanta kurser.

Kurserna börjar veckodagar mellan KL.18.00 – 21-00

Lördagar och söndagar börjar kursena mellan 13.00-16.00

Skriv tydlig ditt namn, adress, telefon nr och mejl adress.

Kvinnors Rätt, , Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womensrights.org

Om det finns intresse för andra kurser och ämnen, var vänlig och meddela oss, vi försöker ordna så gott som det går.

Kom gärna in med förslag och synpunkter.

Intresseanmälan År 2015

Kurs:

کلاس آموزشی

Namn:

نام

Adress:

آدرس

E.mejl:

آدرس ایمیل

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-752 66 36, Mobil: 073-728 68 93, www.womensrights.org

Tystnad hjälper till att bevara könsapartheid inom idrotten i Iran. Kvinnor behöver Ert stöd!

Till Karl-Erik Nilsson

Svenska Fotbollförbundet

På tisdag möter svenska fotbollslandslaget Iran i en vänskapsmatch på Friends Arena i Solna.

I publiken kommer det naturligtvis att sitta och stå många kvinnor som hejar på Sverige.

I Iran är det förbjudet för kvinnor att gå på fotboll och se matcher mellan manliga lag.

Det bestämdes av regimen när den tog makten 1979. Sedan dess råder en fullständig könsapartheid.

Kvinnor i Iran har berövats sina grundläggande rättigheter som rätten till arbete eller resor utan männens tillstånd, inklusive rätten till inträde till idrottsarenor vid olika idrottsarrangemang.

Förra året försökte en iransk, ung kvinna, komma in på en volleybollmatch. Hon blev genast gripen och fängslad.

Ett starkt motstånd bland iranska kvinnor har vuxit fram mot denna könsapartheid och motståndet har ett stort stöd bland det iranska folket.

Ett av de viktigaste kraven är att upphäva förbudet mot kvinnors inträde på idrottsarenor. Det är en naturlig, mänsklig rättighet för de iranska kvinnorna att få gå på fotboll eller resa utan mannens tillstånd.

Idrott och inträde till idrottsarenor inte ska vara könsbundet. I Iran kan kvinnor spela fotboll, men de måste ha heltäckande klädsel och några män får absolut inte sitta på läktaren...

Protesterna har förvandlats till en stor social rörelse i Iran.

Ett av rörelsens krav är att FIFA (Internationella fotbollförbundet) och andra internationella organisationer bör protestera mot denna diskriminering.

Enligt FIFA:s tredje paragraf:

"All form av diskriminering grundad på ras, kön, färg, nationalitet är förbjudet."

Vi som representerar delar av denna rörelse önskar att Svenska Fotbollförbundet vidtar både korta och långsiktiga åtgärder mot detta förbud.

Vi önskar att Svenska Fotbollförbundet i samband med vänskapsmatchen mellan Iran och Sverige protesterar mot diskriminering av iranska kvinnor, samt att förbundet på alla sätt ska försöka påverka iranska regimen att upphäva förbudet.

FIFA har hittills visat sitt att man ogillar denna diskriminering och i vissa fall protesterat mot Iran och bland annat hindrat Iran från att kandidera för

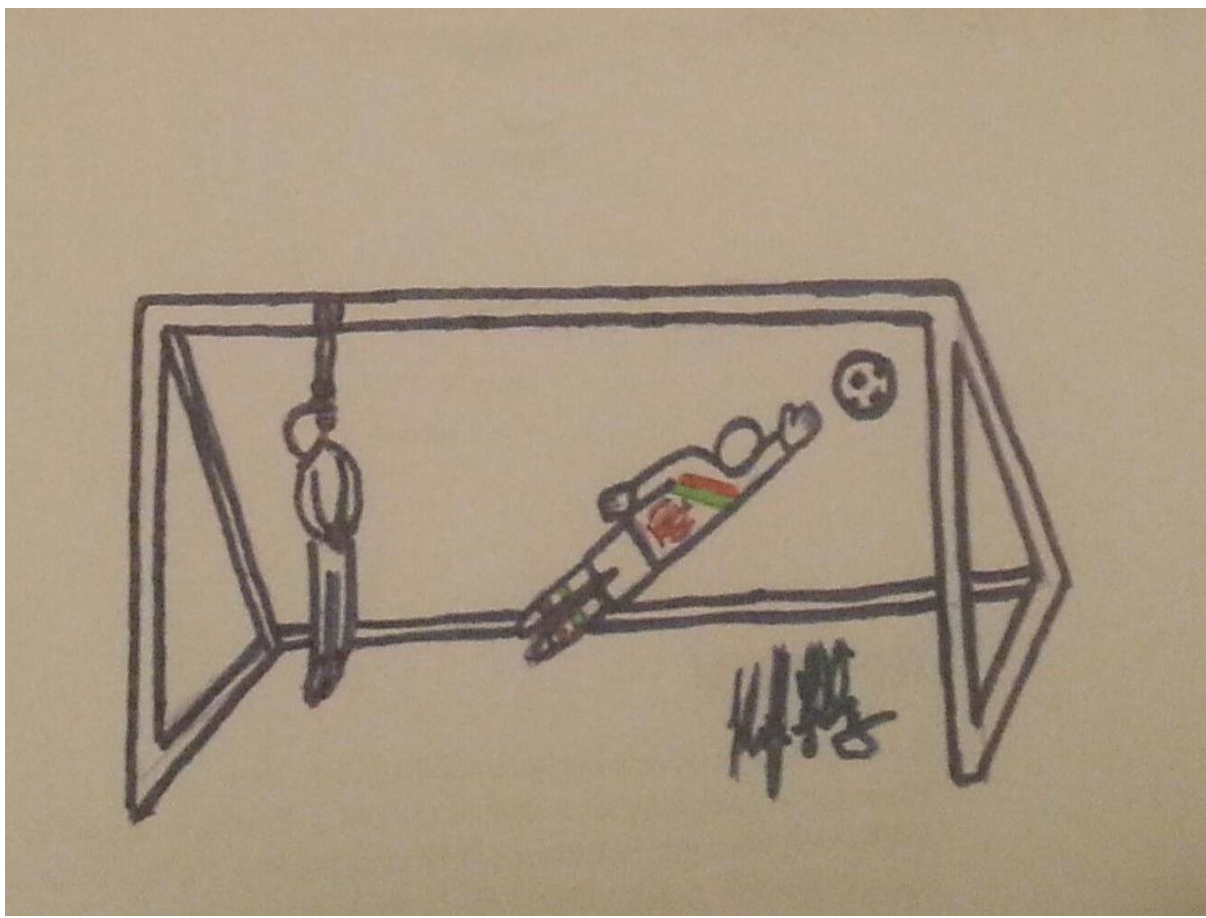
värdskapet av de Asiatiska spelen år 2019.

Vi hoppas att även Svenska Fotbollförbundet tar tillfället i akt och protesterar mot denna diskriminering och verkar för att idrotten i Iran ska vara öppen för alla människor.

Maria Rashidi, Ordförande Kvinnors rätt

Mahin Alipour, Ansvarig för Kommittén för försvaret av kvinnors rättigheter och The movement for womens liberation.

[20 mars 2015](#)

Iran

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Islamiska republiken Iran
Statschef: Ayatolla Sayed 'Ali Khamenei
Regeringschef: Hassan Rouhani (president)

Myndigheterna inskränkte yttrandefriheten, förenings- och mötesfriheten. Aktivister som var engagerade i minoriteters och kvinnors rättigheter, journalister, människorättsförsvarare och oppositionella fängslades, ställdes inför rätta och dömdes i bristfälliga rättegångar. Tortyr och annan misshandel var fortsatt utbredd utan att någon ställdes till svars. Kvinnor samt etniska och religiösa minoriteter utsattes för omfattande diskriminering såväl i lagen som i praktiken.

Spöstraff och amputering utdömdes och verkställdes, i vissa fall offentligt. Avrättningar fortsatte i stor omfattning och bland de avrättade fanns även ungdomar som dömts till döden som minderåriga. Domare utdömde dödsstraff genom stening, men det fanns ingen uppgift om att någon steningsdom verkställts under året.

Bakgrund

Valet av Hassan Rouhani till president i juni 2013 väckte förhoppningar om nödvändiga reformer gällande mänskliga rättigheter, men mycket lite hade infriats mot slutet av 2014. Regeringens försök att mjuka upp kontrollen över exempelvis universitetsutbildningen blockerades av konservativa krafter i parlamentet.

Förhandlingar fortsatte mellan Iran, USA och andra stater gällande Irans kärnenergiprogram kopplat till internationella ekonomiska och övriga sanktioner mot Iran. I november 2013 enades man om ett interimsavtal om lättnader av sanktionerna i utbyte mot eftergifter från Iran vad gäller anrikning av uran.

Ett fördrag om medborgerliga rättigheter lades fram av presidenten för konsultation. Vid 2014 års slut var det fortfarande bara ett utkast. Fördraget saknade viktiga människorättsaspekter som rätten till liv, rätten att inte diskrimineras och skydd mot tortyr.

I mars 2014 förlängde FN:s råd för mänskliga rättigheter mandatet för den särskilde rapportören för mänskliga rättigheter i Iran. Iran fortsatte dock sin vägran att släppa in rapportören och även andra experter som utsetts av FN:s råd för mänskliga rättigheter.

I oktober granskades Iran av FN:s råd för mänskliga rättigheter under den så kallade UPR-processen (Universal Periodic Review). Rådet noterade att läget för de mänskliga rättigheterna är allvarligt i Iran och att myndigheterna inte hade genomfört de rekommendationer som de lovat åtgärda vid den förra granskningen 2010. Iran har inte lämnat svar på någon av rekommendationerna från den senaste granskningen, detta kommer istället att göras vid rådets nästa möte i mars 2015.

Yttrande, förenings- och mötesfrihet

Myndigheterna fortsatte att inskränka yttrandefriheten och utrymmet för media, bland annat genom att störa utländska satellitsändningar och stänga ned medier. Den obligatoriska klädkoden för kvinnor upprätthölls, liksom kriminaliseringen av dem som bröt mot klädkoden. Oppositionsledarna Mir Hossein Mousavi, Mehdi Karoubi och Sahra Rahnavaard hölls fortfarande i husarrest utan vare sig åtal eller rättegång, trots att deras hälsa försämrats. Ett stort antal samvetsfångar avtjänade långa fängelsestraff för att de fredligt utövat sina mänskliga rättigheter. Bland dem fanns regeringskritiker, journalister, advokater, fackligt aktiva, studenter och aktivister som arbetar för minoriteters och kvinnors rättigheter.

Myndigheterna fortsatte sin klappjakt på journalister som riskerade fängelse och spöstraff för att de rapporterat kritiskt om myndigheterna. I augusti dömdes två journalister till spöstraff för att de kritiserat en fotobok som publicerats av en regeringsrepresentant i staden Qazvin i nordvästra Iran.

Nätaaktivister riskerade också åtal. I maj dömde revolutionsdomstolen i Teheran åtta personer till mellan sju och 20 års fängelse för att de "förolämpat religionen" och "förolämpat myndigheterna" efter att de lagt upp inlägg på Facebook.

Även om den högste ledaren, president Rouhani och andra höga tjänstemän använde sociala medier som Facebook, Twitter och Instagram, fortsatte myndigheterna att censurera sådana webbplatser. I september fick ministern för kommunikation och informationsteknik i uppdrag att vidta åtgärder inom en månad för att "stoppa

och kontrollera innehållet” i sociala medier, efter att skämtsamma inlägg hade lagts upp om den förre ledaren Ayatolla Khomeini. Enligt myndigheterna har elva personer gripits.

I oktober grep myndigheterna demonstranter i städerna Teheran och Esfahan för att de krävde ett stopp för våld mot kvinnor efter ett antal syra-attacker mot kvinnor i Esfahan. En av dem som greps satt fortfarande fängslad i slutet av året. Minst fyra journalister greps då de rapporterade om syra-attackerna.

Tortyr och annan misshandel

Tortyr och annan misshandel var mycket utbredd, särskilt under häktningstiden. Detta förvärrades på grund av att de häktade rutinmässigt nekades träffa sin advokat och straffriheten för förövarna.

De tortyrmetoder som användes var bland annat långvarig placering i isoleringscell eller i mycket små celler, grov misshandel och hot mot familjemedlemmar. Myndigheterna utredde inte anklagelser om tortyr och föröware varken åtalades eller straffades.

Personer i häkte och dömda fångar nekades nödvändig medicinsk vård, detta gällde även för skador som uppkommit i samband med tortyr eller hälsoproblem som förvärrats av svåra fängelseförhållanden.

Den reviderade brottsbalken, som antogs i april, tog inte upp det bristfälliga skyddet av fångar mot tortyr och annan misshandel i de nationella lagarna. Enligt den nya brottsbalken vägras häktade tillgång till advokat upp till en vecka efter att de gripits, i fall som rör nationell säkerhet och vissa andra brottanklagelser. Dessutom saknas en definition av tortyr som överensstämmer med internationell rätt.

Säkerhets- och underrättelsetjänsten drev egna fängelser utanför det statliga fängelsesystemets kontroll, vilket bryter mot landets lagar. Tortyr och annan misshandel var vanligt förekommande i dessa fängelser. I vissa fall utsatte myndigheterna dödsdömda fångar för påtvingade försvinnanden genom att flytta dem till dessa hemliga fängelser innan avrättning.

Personer dömdes till spöstraff och amputering för en lång rad brott, däribland alkoholförtäring, att äta offentligt under Ramadan och stöld. Domarna verkställdes offentligt i allt högre utsträckning.

I april utsatte säkerhetsvakter fångar i Evinfängelset, sektion 350, för övergrepp. I samband med att cellerna genomsöktes misshandlades fångarna och flera blev allvarligt skadade. Myndigheterna gjorde aldrig någon utredning av händelsen och förövarna ställdes varken till svars eller straffades. Enligt uppgift användes kraftigt övervåld mot fångar i Ghezel Hesarfängelset i staden Karaj i samband med en protest mot att 14 dödsdömda fångar flyttats till isoleringscell i väntan på avrättning.

Bristfälliga rättegångar

Rättsväsendet är inte oberoende utan inblandning från säkerhetstjänsten är vanligt förekommande. Rättegångar är fortsatt bristfälliga, särskilt fall som tas upp i revolutionsdomstolarna.

Den nya brottsbalken förbättrar fångars rätt att få träffa sin advokat, men detta gäller inte från tidpunkten för gripandet, vilket är nödvändigt för att skydda dem mot tortyr. Enligt brottsbalken har åklagare rätt att hindra advokater från att ta del av undersökningsmaterialet om det skulle förhindra att ”sanningen kommer fram” eller i fall som gäller nationell eller internationell säkerhet, vilket försvårar möjligheten att kunna förbereda ett försvar. I augusti lämnade parlamentets rättsliga och juridiska kommission ett lagförslag om att inte låta brottsbalken träda i kraft i oktober på grund av ”allvarliga problem och hinder för verkställandet”. Lagförslaget innehöll även ändringar av 19 artiklar som till stor del skulle försämra revideringen av brottsbalken, bland annat tillgången till advokat.

Domstolar fortsatte att döma åtalade utan att deras advokater var närvarande eller med ”bekännelser” eller andra bevis som tvingats fram genom tortyr eller annan misshandel. I vissa fall tvingades de åtalade framträda i tv och ”bekänna” innan rättegången, vilket bryter mot oskuldpresumtionen (principen att ingen är skyldig förrän det bevisats i domstol). I september godkände regeringen en lag om reglering av advokatsamfundet. Enligt lagförslaget, som ska antas av parlamentet, diskvalificeras icke-muslimer från medlemsskap i styrelsen för det iranska advokatsamfundet och samfundets oberoende hotas.

Diskriminering - etniska och religiösa minoriteter

President Rouhanis utnämning av en särskild rådgivare för etniska och religiösa minoriteter resulterade inte i någon minskning av den omfattande diskrimineringen av etniska grupper som ahwaziaraber, azerier, balucher, kurder, turkmener eller religiösa minoriteter i Ahl-e Haq, bahaier, kristna konvertiter, sufier och sunnimuslimer.

Diskrimineringen av etniska minoriteter påverkade deras tillgång till grundläggande service som bostäder, vatten och sanitet, sysselsättning och utbildning. Etniska minoriteter tilläts inte använda sitt minoritetsspråk som undervisningsspråk inom utbildning och nekades därmed tillräckliga möjligheter att lära sig språket.

Medlemmar av etniska minoritetsgrupper riskerade även åtal på vaga grunder som "fiendskap mot Gud" och "korruption på jorden", vilket kan leda till dödsstraff. Myndigheterna lät avrätta minst åtta ahwaziaraber efter att de, i en mycket bristfällig rättegång, dömts för bland annat "fiendskap mot Gud". Myndigheterna vägrade överlämna deras kroppar till de anhöriga. Minst 33 sunnimuslimer, de flesta kurder, satt i dödscell dömda för "konspiration mot nationens säkerhet", "spridande av propaganda", "medlemskap i salafistgrupper", "korruption på jorden" och "fiendskap mot Gud". Personer som konverterat från shia till sunni utsattes för allt allvarligare förföljelse.

I december hotade myndigheterna att avrätta 24 kurder som hungerstrejkade mot de usla förhållanden på avdelning 12 i centralfängelset i Oroumieh, där politiska fångar hålls fängslade.

Bahaier utsattes för förföljelse, affärer tvingades stänga och begravningsplatser förstördes. Dussintals bahaier hölls fängslade.

I september greps drygt 800 gonabadi-dervischer då de genomförde en fredlig protest i Teheran i solidaritet med nio gonabadi-dervischer som hungerstrejkade i fängelse. De hungerstrejkande krävde att gonabadi-dervischernas medborgerliga rättigheter skulle respekteras och att de skulle behandlas som likvärdiga medborgare i samhället.

Shiapräster och andra som uttryckte avvikelser från den officiella tolkningen av shia-islam, samt ateister, riskerade förföljelse, fängelse och även avrättning.

Kvinnors rättigheter

Diskrimineringen av kvinnor var utbredd och systematisk i både lag och praktik. Kvinnor underordnas män i frågor om äktenskap, skilsmässa, vårdnad av barn och arv.

Två befolkningsrelaterade lagförslag behandlades av parlamentet. Lagarna skulle begränsa kvinnors tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och därigenom påverka deras rätt till liv, personlig integritet, jämställdhet och friheten att bestämma hur många barn de vill ha och hur långt det ska vara mellan graviditeterna. Det ena lagförslaget syftade till att förhindra kirurgiska ingrepp, som sterilisering, genom att införa disciplinära åtgärder mot vårdpersonal som utför sådana ingrepp. Det andra lagförslaget syftade till att minska antalet skilsmässor genom att avlägsna familjetvister från domstolar och därmed prioritera ett bevarande av äktenskapet istället för att ta itu med våld i hemmet. Vid årsskiftet hade ingen av lagarna trätt i kraft. Arbetet med lagförslag för att skydda våldsutsatta kvinnor har inte gjort några framsteg och myndigheterna har inte gjort något för att ta itu med våld mot kvinnor och flickor, varken när det gäller barn- och tvångsgifte, våldtäkt inom äktenskapet eller misshandel av kvinnor i hemmet.

Kvinnor utsätts också för restriktioner i arbetslivet. Officiell statistik från september visar att antalet kvinnor på arbetsmarknaden har sjunkit med 100 000 per år under de senaste åtta åren. I augusti sa en högt uppsatt polis att inga kvinnor skulle tillåtas arbeta i kaféer eller traditionella iranska restauranger, utom i köket där de inte syns för allmänheten. I juli förbjöd Teherans kommun, enligt uppgift, sina chefer att anställa kvinnor som sekreterare eller till andra administrativa tjänster. Arbetet med att skapa könssegregerade arbetsplatser intensifierades under året.

Myndigheterna förbjöd även kvinnliga musiker att uppträda på scen i 13 av Irans 31 provinser. I juni grep säkerhetstjänsten kvinnor som deltog i en fredlig protest utanför sportarenan Azadistadion i Teheran. Deras krav var att kvinnor skulle få samma tillgång till idrottsarenor som män.

Rätten till privatliv

Sexuella relationer utanför äktenskapet var fortsatt kriminaliserat.

Myndigheterna fortsatte förfölja personer på grund av deras verkliga eller påstådda sexuella läggning eller könsidentitet. Den reviderade brottsbalken behöll kriminaliseringen av sex mellan samtyckande vuxna av samma kön. Straffet varierar från 100 piskrapp till dödsstraff.

En särskild lag om "brott mot kyskhet" och "sexuell perversion" förbjuder all information eller publicering av material om homosexualitet eller heterosexuella relationer utanför äktenskapet.

Individer som inte anpassar sig till stereotypa normer gällande vad som är kvinnligt och manligt utsattes för diskriminering och våld. Transpersoner nekades juridisk könstillhörighet och nekades bland annat rätt till utbildning och anställning om de inte genomgick kirurgiskt könsbyte. I februari stängde Irans fotbollsförbund av sju kvinnliga fotbollsspelare på grund av deras "osäkra könsidentitet".

Rätten till utbildning

Myndigheterna inskränkte rätten till utbildning. Hundratals studenter från Irans universitet var fortsatt avstängda på grund av deras fredliga utövande av yttrandefrihet eller andra mänskliga rättigheter. Bahaier förvägrades systematiskt rätten till högre utbildning. Dussintals studenter och akademiker, varav somliga hade kopplingar till Baha'i Institutet för högre utbildning, satt fortfarande fängslade sedan 2011 då regeringen gjorde

sitt tillslag mot institutet. Försök från Ministeriet för vetenskap, forskning och teknologi att tillåta några av de godtyckligt avstängda studenterna och akademikerna att återvända till universiteten ledde inte till några konkreta resultat. Dessa initiativ stoppades av konservativa krafter i parlamentet.

Könskvoteringen fortsatte för att förhindra att fler kvinnor sökte sig till högre utbildning, men vissa lättnader infördes under 2013 och 2014. Den officiella politiken att få kvinnor att stanna i hemmet och upprätthålla sina "traditionella roller" som hustrur och mödrar fortsatte också.

Dödsstraff

Iran har dödsstraff för en mängd brott, även mycket vagt formulerade brottsrubriceringar som "fiendskap mot Gud" och under 2014 var antalet avrättningar fortsatt mycket högt. Vissa avrättningar var offentliga.

Enligt den nya brottsbalken kommer brott som enligt internationell rätt inte anses utgöra "de allvarligaste brotten" eller ens betraktas som brott, som till exempel rubriceringen "förolämpning av den islamiska profeten", fortsatt kunna leda till dödsstraff i Iran.

Många av dödsdomarna utfärdades efter rättegångar som inte alls levde upp till internationella krav på en rättvis rättegång, bland annat användes "bekännelser" som framtvingats under tortyr. Fångar nekades ofta tillgång till advokat under förundersökningen.

Ett stort antal ungdomsbrottslingar satt i dödszell efter att ha dömts till döden som minderåriga. Det förekom även avrättningar och nya dödsdomar mot minderåriga avkunnades.

Den reviderade brottsbalken har kvar dödsstraff för minderåriga då det gäller qesas (vedergällning) och hodoud (brott som har obligatoriskt dödsstraff i enlighet med islamisk lag). Undantag får endast göras om förövaren inte har förstått brottet eller dess konsekvenser eller om det finns tveksamheter när det gäller gärningsmannens mentala förmåga. Internationell rätt förbjuder dödsstraff för barn under 18 år.

Den reviderade brottsbalken har även behållit stening som straff för äktenskapsbrott. Minst en steningsdom utfärdades i Ghaemshahr i Mazandaranprovinsen, det rapporterades dock inte om att någon steningsdom verkställdes under året.

Senast ändrad:
25 februari 2015 13:56
Hanna Ljungman,

DEFEND WOMEN'S RIGHT TO CONTROL THEIR OWN BODIES IN IRAN

Iran has promoted sexual education and choice in recent years – but that's about to change.

There are two Bills making their way through Iran's parliament at present. If they become law, every woman and girl in Iran faces serious repercussions on her everyday life.

Essentially, she will be denied choice and autonomy over her own body, and valued primarily for her womb.

The Bills infringe on a woman's right to equality and privacy, as well as numerous rights to reproductive health.

Women as baby-making machines

The Comprehensive Population and Exaltation of Family Bill (Bill 315)

If Bill 315 becomes law, women and girls will be:

- Denied equal rights in employment, divorce and family relations
- Not protected from domestic abuse or violence in any form
- Favoured if they reconcile with their abusers
- Constrained in their aspirations according to gender stereotypes defined by the state.

Limiting access to sex education and contraception

The Bill to Increase Fertility Rates and Prevent Population Decline (Bill 446)

If Bill 446 becomes law, women and girls will be:

- Denied access to modern contraception
- Denied sex education if they don't pay for access to extra information
- Stopped from learning how to protect their physical and mental health when it comes to sexual and familial relationships
- Obligated to carry unsafe or unwanted pregnancies to term

- Forced to seek dangerous and illegal abortions in secret.

Background

Between 1993 and 2012 people in Iran were provided with access to sexual and reproductive health services and information through the Family and Population Planning Programme.

It ensured free condoms and other affordable contraception was available. There were clinics in cities and rural health houses, staffed by community health workers. Universities made family planning courses compulsory for undergraduates and it was included in adult literacy programmes.

Then, three years ago, the Supreme Council of the Cultural Revolution adopted a binding resolution calling for its abolition and funding for this programme has now been completely eliminated.

With sexual and reproductive rights under increasing threat in Iran, please tell the country's leaders not to pass these Bills.

Call on the Iranian authorities to:

- Repeal Bill 446 in its entirety;
- Reinstate comprehensive funding for family planning policies and programmes to ensure that all women can access quality contraceptive goods, services and information;
- Overhaul Bill 315 including by withdrawing the provisions that:
 1. discriminate against women in the area of employment;
 2. act as a barrier to obtaining a divorce, with a discriminatory impact on women;
 3. incentivise judges to favour reconciliation over divorce.

Vi är entydiga för jämlikhet: lika lön för olika kön!

Vi vittnar alla att starka och enade protester har tagit fart i många delar av världen och arbetande kvinnor och män kräver bröd, arbete och frihet och vilket skakar kungar, shejkar, mullor och presidenter och andra makthavare.

Kapitalistiska Krisen har orsakat fattigdom och hunger, arbetslöshet och rättslöshet och håller på att ned montera alla sociala och samhälliga rättigheter. Nyliberalismen har än en gång visat att deras alternativ är inte folkflertalet betjänta av och är ett utsugningssystem som kör samhället i botten.

Skola, äldre- handikapps- och barnomsorg fungera inte som det ska. Verksamheterna är redan idag slimmade till max, efter nedskärningarnas genomförande kommer arbetet halta rejält och välfärdsservicen kommer och påverkas i samma takt för våra yngsta, unga och äldsta. Inte ens sjukhusar, vårdcentraler, posten, järnvägar och brandförsvaret lämnas orört.

Kvinnorna i hela världen behandlas som andra hands klassmedborgare och belastas mer med klassförtryck och könsdiskriminering.

Arbetarkvinnor och arbetande kvinnorna i Iran precis som alla andra kvinnor i en kapitalistisk värld står i första rad som utsugnas och diskrimineras och är en offer för vinst och mer värde med lägre betalt.

Kvinnorna utnyttjas som billig arbetskraft och är tvungna att utföra hemarbetet helt obetalt.

Kvinnorna i Iran lever under en av de mest antikvinnor islamisk regim som precis vid maktövertagandet har med hjälp av sina efterblivna religiösa och kapitalistiska regler och lagar har attackerat kvinnornas rättigheter.

Regimen i Iran har försökt med all medel att tvinga kvinnorna att acceptera en lägre samhällsstatus, regimen har producerat och reproducerat mans chauvinism, våld mot kvinnor samt att kvinnorna inför lagen behandlas som andra klassens medborgare.

Men kvinnorna har aldrig kuvats och kämpat med olika medel och i olika tillfällen för sina rättigheter mot de kriminella regimerna.

De har aktivt deltagit i samhällsmotsättningar och kämpat intensivt mot alla orättvisor, förtryck och diskriminering hand i hand med arbetarna och andra progressiva sociala krafter.

Många kvinnor i Iran ser sig som en del av progressiva kvinnorörelsen i världen och kämpar för allas rätt till rättvisa.

Arbetarkvinnor i världen är hälften av arbetarklassen och kämpar mot all diskriminering, utsugning och förtryck världen över.

Arbetarkvinnorna utgör halva delen av arbetarklassen och får ta de största smällarna vid nedskärningar och försämringar såsom olika typer av otrygga anställningar. Kvinnorna har ofta dubbel arbetsbörda, först arbetslivet där de utnyttjas som billig arbetskraft sedan gratis i hemmet. Vi är entydiga för jämlikhet: lika lön för olika kön.

Arbetstidsfrågan handlar inte bara i valet utan frågan är mest viktig för ett mänskligt samhälle med allas delaktighet, inflytande och påverkansmöjligheter.

Ett friskare samhälle med kreativa idéer och tankar för att kunna utveckla samhället och mänskligheten kan förverkligas med förkortare arbetstid och bättre betalt. ekonomiska och mänskliga resurser finns tillräcklig att alla få möjlighet att vara friska, aktiva, skapare och utförare...

SEX

med

ÅTTA

SEX timmars arbete,

ÅTTA timmars lön.

Frige de fackliga och politiska fångarna i Iran!

Stoppa avrättningarna!

Inför vänskapsmatchen i fotboll mellan Sverige och Iran vill LO och Svenska Transportarbetareförbundet väcka den allmänna opinionen och visa vår solidaritet med de iranska fackligt aktivas kamp för demokrati och frihet.

LO och Transport har upprepade gånger protesterat och fördömt de summariska avrättningarna, fängslandena och trakasserierna som sker i Iran. Många drabbas av regimens förtryck och de fackliga aktivister som kämpar för bildandet av fria och obundna fackliga organisationer i Iran är särskilt utsatta. LO och Transportarbetareförbundet ser med stor oro på den iranska regimens aggressiva jakt på oliktankande samt det iranska rättsystemets agerande när det gäller åtal och summariska rättegångar.

Antalet avrättningar har ökat dramatiskt sedan Rohani installerades som president 2013, tvärt emot vad han lovade. Många fackliga aktivister och andra oliktankande är dömda till långa fängelsestraff. Under den senaste tiden har flera av dessa fångar, när deras ursprungliga straff närmade sig sitt slut, fått sina straff förlängda. Detta har skett efter snabba rättegångar och ofta utan möjlighet till advokat. Detta belyser regimens och de juridiska myndigheternas totala brist på respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna.

Mot bakgrund av detta vädjar vi till den svenska regeringen och särskilt till utrikesminister Margot Wahlström att offentligt anmärka på kränkningarna av mänskliga rättigheter i Iran och genom EU och FN väcka internationell opinion mot den iranska regimens behandling av fackliga representanter och oliktankande.

LO och Transportarbetareförbundet kräver:

- Stopp på alla avrättningar
- Stopp på den brutala behandlingen av de oliktankande i landet
- Frigivning av alla fackliga och politiska fångar
- En internationell sanningskommission som skall undersöka tillståndet för fackliga och politiska fångar i Iran samt utreda de dödsfall som tidigare inträffat i fängelserna

Svenska Transportarbetareförbundet

Landsorganisationen i Sverige (LO)

2015-03-18

Vi måste organisera oss!

Vi vill ha ett tryggt och utvecklat samhälle för alla, med möjligheter och resurser för utveckling och värdigt boende, utbildning, fritid, jobb och välbefinnande för alla.

Alla har en röst och alla har rätt att välja och bli valda.

Kvinnofrågan är när allt kommer omkring frågan om brödfödan. Dess rötter är djupt begravda i ekonomin. För att besluta sig för att kräva likaberättigande med mannen, var kvinnan tvungen att först och främst bli ekonomiskt självständig.

För att få behålla frukterna av ekonomisk självständighet måste kvinnan kämpa dagligen för att tillerkännas sin **politiska och rättsliga** rättighet. Det handlar om att kvinnorna deltar i samhället med lika rätt och är med och beslutar med samma rätt.

Lika rättigheter och förutsättningar åt alla!

En annan sida av kvinnofrågan, nämligen frågan om familjen. Behöver man orda om vilken betydelse det är för en verklig frigörelse av kvinnorna, att denna vår tids komplicerade fråga löses? Kvinnornas strävan efter jämlikhet är naturligtvis inte begränsad till kampen för politisk rösträtt, tillträde till doktorsexamen och andra vetenskapliga examina och lika lön för lika arbete. För att bli verkligt fri måste kvinnan också frigöra sig från de bojor som vår tids förlegade tvångsmässiga familjetyp tynger henne med. Att lösa familjefrågan är inte mindre viktigt för kvinnorna än att skaffa sig politisk jämställdhet och att konsolidera sin totala ekonomiska självständighet.

Vi måste organisera oss!

Vi vill ha ett tryggt och utvecklat samhälle för alla, med möjligheter och resurser för utveckling och värdigt boende, utbildning, fritid, jobb och välbefinnande för alla.

Alla har en röst och alla har rätt att välja och bli valda.

Kvinnors arbetslöshet, arbetsmarknadens situation

Kvinnolöner, löneskillnader

Kvinnor och arbetslivet, kvinnoorganisering

Stopp tillförseln av ungdomar till islamistisk fascism och nazism

Uppdrag granskning (UG) visade en förbehållslös och viktig intervju med Adam (ett fejkat namn) en anonym svensk medborgare som blev Islamiska Statens-terrorist (IS). Viktig därför att intervjun blottlägger hur en IS-terrorist utvecklas och tänker, hur han suger in al-Qaida dogmer från jihadisten An war al-Awlaki som kontaminerat hans hjärna.

al-Awlaki säger i ett klipp: ”Vi möter er med män som älskar döden, såsom ni älskar livet. Det är därför vi är övertygade om att vi inte kommer att förlora den här striden.” Dödsfilosofin understöds av sagor om att den som dör i strid kommer till paradiset och får tillbringa tiden med 72 stycken jungfrur. Det finns likheter med kristendomen, dock inte så väl uttalat. Joe Hill gyller med denna inställning: ”du får smör ovanför när du dör”.

I programmet framgår det att Adam blivit skadad i kriget, därefter åker han hem till Sverige och får vård betald genom skattemedel. Är det inte IS som ska ta ansvar och sköta vården av de egna? Det är inte kommun alternativt landstinget i Sverige som ska stå för vård av en som frivilligt ger sig ut i ett barbariskt terrorkrig utan motsvarighet. Det lär finnas över 300 ungdomar som deltar i IS-krig. Vi måste kräva förbud för svenska medborgare att ge sig ut i krig som legosoldater för andra reaktionära religiösa organisationer och nationers intressen. Självfallet borde det snabbtutredas och tas beslut i frågan fortast möjligt. Många är de föräldrar som flytt till Sverige från barbariska muslimska stater, nu värvar IS deras ungdomar som försvinner in i en värld av fascistisk religiös fanatism, dessutom mycket värre än den värld som föräldrarna flytt från. IS drar sig inte för att anstifta folkmord och gör det helt öppet. Deras militära taktik går ut på att sprida skräck och få kvitto på detta genom att människor underkastar sig för att få behålla livet. IS är dessutom uppbackade av flera reaktionära regimer, inklusive imperialistiska makter t.ex. USA. I de av IS kontrollerade områden är det också helt ok att ha slavar. Deras öppet barbariska policy är något nytt.

Kriminalvårdens ansvariga säkerhetschef Per Westberg säger att de numera har full kontroll på läget i fängelserna, angående att IS värvat bland fångar, med den danska terroristens historia i färskt minne. ”Vi är bättre än danskarna” hette det. Dagen efter hade Dagens ETC ett reportage där en fänge vittnade om att IS-sympatisörer försökt värva honom. När han talade om att han inte var intresserad kom hoten som ett brev på posten.

Dessa terrorister har ingen respekt för det egna livet och således inte några andras heller. Emellertid är rädslan stor för att bli skjuten av en kvinna, då försvinner möjligheten att få en biljett till paradiset. Det som politiskt framkallar sådana rörelser som dessa är västvärldens behandling och understöd till reaktionära regimer i Mellanöstern samt det oreserverade stödet till Israels barbariska regim. USA har dessutom gett stöd till islamistiska grupper i Syrien mot al-Assads regimen, en tradition numera, där till och med Bin Laden tidigare fått ekonomiskt stöd i kampen mot forna Sovjet-Unionens krigsföring i Afghanistan.

Sara Skyttedal ordförande för kristdemokraternas ungdomsförbunds KDU har i en artikel, i Expressen den 29 jan 2015, sagt: ”Denna rörelse [islamism] är i dag det största enskilda internpolitiska hotet mot vår demokrati. Islamism är en gemensam beteckning för extrema, politiserade former av islam. Gemensamt för dessa är att de anser att staten ska underställas Allah, eller mer specifikt den lag de anser han skapat och som de kallar sharia. En konsekvens av detta är att islamister anser att de västerländska demokratierna saknar legitimitet.”

Hon utnämner islamism till det största hotet mot demokratin. Nazisterna var under valet 2014 inne i vallokaler hotade och störde, tolv moskéer utsattes för mordbrandar, slog ned antirasister i Kärrtorp, man har tidigare mördat fackföreningsledaren Björn Söderberg, senast knivhöggs Showan Shattak MFF:s supporterordförande efter att ha deltagit på ett möte den 8 mars 2014, osv. Men hallå! Hon säger ingenting om att de västerländska demokratierna har stor del i sakernas tillstånd i framför allt Mellanöstern. USA och Storbritannien invaderade t.ex. Irak med en fabricerad anledning till grund. Frågan är om inte Bush (jr), i likhet med IS, tar order av den stora guden.

Hör här:

Att anropa gud har blivit en vana för amerikanska presidenter genom nationens hela historia. Dock har George W. Bush gjort detta till vardagsmat. För en artikel i den israeliska tidningen *Ha'aretz* pratade reportern om ett möte mellan palestinska ledare och Bush. En av dessa ledare rapporterade vad Bush sagt till honom. "Gud sade till mig att slå mot al-Qaida. Och jag slog dem. Sedan instruerade han mig att slå Saddam, vilket jag gjorde. Och nu är jag beslutsam om att lösa problemen i Mellanöstern." Om man nu inte tror på vad den palestinska ledaren rapporterade kanske en mer trovärdig källa är en Bushsupporter och en viktig ledare inom baptistkyrkan, Richard Lamb, som berättade vad Bush sa till honom under valkampanjen. "Jag tror gud vill att jag blir president. Men om det inte händer är det ok."

Som synes är det inga större skillnader en kristen fundamentalist som en islamisk sådan.

I multikulturens namn ska vi godta alla möjliga kulturer. Det har ibland drivits till absurdum, det har t.ex. varit lindring av straff för hustrumisshandel med hänvisning till att det ingår deras kultur. Mannen kom från Polen. Nu senast godtogs att en 14-åring och 21-åring fick uppehållstillstånd och godkände deras äktenskap av Skatteverket som folkbokförde dem som gifta. Skatteverkets motiverade beslutet med att det var deras kultur. Emellertid är det enligt svensk lag otillåtet, vilket också uppmärksammades och upphävdes efter att P1:s Ekot avslöjat det.

Juridisk pluralism är ett relativt nytt begrepp inom EU, vilket vid första anblicken låter hur oskyldigt som helst. Emellertid betyder det två parallella rättssystem sida vid sida, en shariadomstol samt den vanliga domstolen. Det innebär att muslimska imamer får rätt till en domstol med sharialagen som grund och därmed ges dem ett starkt inflytande över samhället. Shariadomstol finns i Storbritannien, ett 90-tal sådana. De tillåts att fatta beslut i familje- och affärsangelägenheter i övrigt är de bara rådgivande. Enligt den brittiska organisationen One Law for All, har under ett års tid i England ingåtts fem äktenskap med flickor i åldern nio till elva år.

I Belgien finns sedan fem år shariadomstol i Antwerpen och där den radikala muslimska gruppen Sharia4Belgium arbetar för en landsomfattande parallellt rättssystem. I Tyskland ville socialdemokraten och justitieminister i förbundslandet Rheinland Pfaltz, införa muslimsk rättsskipning i civilmål men fick skarp kritik från kvinnorrättskår.

I Sverige 2006 lade Mahmoud Aldebe, ordförande i Sveriges muslimska förbund, i ett brev till riksdagspartierna krävt att särskilda lagar ska få gälla för troende muslimer. Lagarna grundar sig på den islamiska Sharialagarna.

Aldebe krävde att muslimer ska få ledigt två timmar för fredagsbön och två dagars betald ledighet vid firande av muslimska högtider.

Imamer ska få undervisa muslimska barngrupper i kommunala skolor.

Krav på islamiska grundskolor i områden med många muslimer.

Badhus och träningsanläggningar ska en dag i veckan reserveras för enbart kvinnor. Vad blir nästa steg i denna könsapartheid. Särskilda tunnelbanevagnar för kvinnor?

Kommuner ska gå i borgen för räntefria lån till moskébyggen.

Imamer ska få laglig rätt att medla i familjeangelägenheter såsom skilsmässor och dylikt.

Imamutbildning vid svenska universitet.

Särskilda muslimska begravningsplatser.

Hela förslaget innebär en återgång till sammansmältning mellan stat och religion.

Muslimska brödrskapet anser att deras representant i Sverige är Sveriges muslimska förbund. Brödrskapetets chefsideolog Yusuf al-Qaradawi har sagt att muslimer bör bygga sina egna samhällen annars kommer ni att smälta som salt i vatten. Med andra ord - att muslimer integreras ska vi glömma. Sådana här högerorganisationer konsulterar svenska regeringar från alliansen till de nuvarande rödgröna.

I ett sekulärt samhälle skall religionen vara en privatsak, men detta synsätt existerar inte för alla. Kristna, islamiska och judiska församlingar eller vad det må vara, får bidrag i olika former och finansieras med skattepengar. Om religionen och vidskepligheter ska vara en privatsak då skall inte samhället gå in och finansiera den. Privatsaker får man klara själv.

Arbetarrörelsen måste diskutera och arbeta praktiskt i den här frågan. Vi måste ställa upp alternativa möjligheter & identiteter för sökande ungdomar som annars lätt kan bli offer för skumma syften, som IS och fundamentalister.

Dan Persson
Behzad Barhodaee
Feb -15

Kort historia om kvinnor

1800- och 1900-talet får man nog klassa som kvinnornas århundraden. Från att ha varit ett bihang och ägodel till mannen blev hon självständig och någon att räkna med.

När Sverige var ett bondesamhälle hade kvinnan det ganska bra om man jämför med hur det skulle bli. Äktenskapen var uppgjorda i förväg och man gifte sig inte utav kärlek utan av ekonomiska och rent överlevnadsmässiga skäl. Mannen var beroende av en duglig och arbetsam kvinna för att kunna klara av arbetet på gården. Kvinnorna jobbade minst lika mycket som männen vilket medförde att de hade en stark ställning i familjen.

När Sverige sedan urbaniserades och industrialiserades så tappade kvinnan mycket av sin ställning. Nu sa man att det enda en kvinna dög till var att föda barn och sköta hushållet.

Det var bara de ogifta kvinnorna och de ur underklassen som kunde tänkas arbeta. Om en man lät sin hustru arbeta var det ett tecken på att han inte kunde försörja sin familj och det ansågs skamfullt. De kvinnor som arbetade var begränsade till en snäv arbetsmarknad. Eftersom de inte fick utbilda sig var det frågan om enkla, tunga och lågavlönade jobb. En kvinna som gjorde samma jobb som en man hade i genomsnitt hälften av vad mannen hade. Det bottnade i att mannen skulle försörja en familj medan kvinnan bara skulle försörja sig själv.

Snart skulle en förändring ske med hjälp av alla de sysslösa kvinnorna i den nya medelklassen. De tyckte att de inte dög med de klassiska kvinnojobben, till exempel piga och fabriksarbetare, utan ville ha arbeten som krävde utbildning.

Runt om i landet startades utbildningar för sjuksköterskor, folkskolelärarinnor och utbildning till post- och telegrafverken.

Det rullade vidare när kvinnor fick rätt att bli myndiga vid 25 och när skråväsendet avskaffades. Nu fick kvinnor samma rätt att driva företag som männen.

Senare sänktes kvinnors myndighetsålder till 21, samma som männens.

De största anledningen till att de nya lagarna gick igenom så lätt var att kvinnor var billig arbetskraft. Deras löner var ju bara hälften av vad männens var.

Mycket av detta hände under den första delen av 1800-talet och under resten av århundradet händer det inte mycket på jämnlighetsfronten. Men under 1900-talet tar kvinnokampen ny fart. Efter första världskriget blir det lika rösträtt för män och kvinnor...

Fortfarande räknas kvinnor idag som andrahands medborgare. Kvinnofrågor är idag som tidigare. Vi behöver mer och bättre organisering och måste bekämpa för våra rätt och rättigheter. Kamp mot all våld, diskriminering, billig arbetskraft, dubbelarbete...

Kort om Kvinnors rätt

Kvinnors rätt arbetar för jämlikhet och kämpar mot diskriminering.

Kvinnors rätt är mot vidskepelser och kvinnoförtryck och arbetar för rättvisa.

Vi arbetar organiserade med rådgivning och har ett brett socialt arbete. Vi stöder och hjälper utsatta unga kvinnor och arbetar aktivt mot våld mot kvinnor och mot hedersmord.

Vi anordnar utbildning, studiecirklar och språkkurser. Vi har kurser om kvinnohistoria, kamp och utveckling, vi anordnar utbildningar om sociala och om samhällsfrågor.

Vi anordnar föreläsningar och seminarier och samarbetar nära med berörda organisationer och institut.

Vi har sommarutflykter med kulturella och information om kvinnor och kvinnohälsa samt rätt och rättigheter.

Vi deltar aktivt i kvinnodagen, 8:e mars, internationella dag mot våld mot kvinnor, årliga aktiviteter mot hedersmord och liknande skam i samhället.

Vi har diskussionskvällar om kvinnor och arbetslivet, arbetslöshet, lägre löner och könsdiskriminering i olika del av samhället.

Vi har kvinnocafé öppet för allmänheten sista tisdag varje månad med öppna diskussioner, föreläsning och andra kulturella inslag.

Vi använder media aktivt och är med olika radio och TV- sändningar för att sprida information, nyheter. Vi stärker vår kvinnoorganisation för skapande av rättvisa. Vi har en aktiv hemsida, med nyheter, diskussioner och information och olika debatter om kvinnofrågan, här i Sverige och övriga delar av världen.

Vi anordnar informationsmöte med olika tema.

Vi har en stor rad medlemsaktiviteter som promenad, träning, musik, kompetensutveckling, filmvisning, utställning och fester.

Vi har brett kontaktnät med likande organisationer och samarbetar gärna om olika kvinnofrågor.

Vi deltar aktivt i olika diskussioner och internationella seminarier och bidrar till utveckling av jämlikhet i samhället och allas lika värde.

Vi tar gärna emot samtal och kontakt från de som behöver hjälp och stöd när de hamnar i problem och konflikt, vi försöker ge professionell rådgivning och hänvisar till berörda organen och stödcenter som finns.

Vi arbetar ständig med utbildning och utveckling. Vårt medlemsantal ökar ständigt.

Vi stöder andra kvinnoorganisationers kamp för ett bättre samhälle och mänskliga förhållanden. Vi kämpar aktivt mot alla regler och lagar som kränker, förnedrar och förtrycker kvinnorna i världen.

Vi är en ekonomisk organisation, där alla medlemmar arbetar tillsammans och fattar gemensamma beslut. Alla har lika rättigheter, medlemmarna har rätt att välja och bli valda och alla har samma möjligheter att lägga fram förslag och att delta i intressanta aktiviteter. Alla deltar frivillig i föreningens verksamheter.

Unizons manifest

Sverige är ett av världens minst ojämställda länder. Ändå är mäns våld mot kvinnor ett av våra största samhällsproblem. Tusentals kvinnor och barn söker skydd på landets kvinnojourer varje år. Varje dag sker runt 100 våldtäkter. Vart tionde barn tvingas uppleva pappas våld mot mamma. Över hela världen är mäns våld ett hinder för kvinnor och barns mänskliga rättigheter.

Unizons medlemmar stöttar, skyddar, förebygger och påverkar. Jourerna kämpar för kvinnors och barns rättigheter varje dag. Allt utifrån en kunskap om våld, genus och makt.

Vi som arbetar med våldets konsekvenser ser möjligheterna att förebygga. Vi tror på att bryta kopplingen mellan manlighet och våld. Vi vill se en värld där varje individ får växa upp fri från stereotypa föreställningar om kön. Vi vet att arbetet mot mäns våld mot kvinnor går hand i hand med arbetet för jämställdhet.

Vi tror på att vända på perspektiven, kliva in på nya arenor och synliggöra att mäns våld mot kvinnor inte är en isolerad fråga. Överallt i samhället finns anhöriga, kollegor, chefer, ideellt aktiva, politiker och många fler med makt att göra skillnad. Alla vinner på ett jämställt samhälle fritt från våld, och alla behövs i arbetet för att uppnå det. Unizon utmanar var och en att börja med sig själv och sitt närmaste sammanhang.

Unizon samlar kvinnojourer, tjejjourer, ungdomsjourer och jourer mot sexuella övergrepp. Medlemmarna är förbundets förankring i verkligheten och i vardagen. Genom att vara en unison röst för jourerna kan vi hjälpa våldsutsatta kvinnor och barn att bli hörda. Tillsammans skapar vi ett jämställt samhälle fritt från våld.

Tro henne *Stärk henne*

Förmedla säkerhet *Stötta och vägled henne i att själv formulera sina behov, komma fram till lösningar och att ta beslut*

trygghet *Var lyhörd*

Ge hopp och Döm inte **Lyssna**

stabilitet *Ta dig tid*

Stötta *Be henne*

Ha förståelse **berätta**

Möt henne där hon ♀

befinner sig *Hjälp utan att "ta över"*

Håll i Håll ut Håll om Håll tyst **Peppa**

Utgå inte från att du vet saker om henne som hon inte själv berättat.

Med dessa ord beskriver Unizons jourer kärnan i bemötandet av stödsökande.

Sexuella
trakasserier:
Nästan var femte
ung kvinna utsatt

#Aldrigokej

Klottrade på porrklubb

KUNGSHOLMEN En man i 70-årsåldern misstänks ha klottrat "här säljs kvinnor" med vit sprayfärg på entrén till en porrklubb på Kungsholmen den 7 februari.

När polisen knackade på hos mannen öppnade han med vit färg på händerna och spraystänk på skorna.

Mannen erkände att han hade klottrat och gav dem även burken i en plastpåse.

Folkpartiet och integration

Nu börjar allianspartierna tävla med Sverigedemokraterna (SD) om vem som bäst är emot invandrare och blir etta i fientlig flyktingpolitik. Först ut var Kristdemokraterna med några omänskliga förslag, vilket de fick en klapp på axeln av SD ("vad var det vi sa") och nu tar Folkpartiet (FP) över stafettpinnen. FP ställer upp några krav där splittringen mellan svenskar och invandrare kommer att öka.

För att anhöriginvandring ska komma på tal kräver FP att invandraren har jobb och bostad, vilket ter sig svårt eftersom det inte finns tillräckligt med vare sig jobb eller bostäder till de som är födda här.

De vill stärka arbetslinjen i integrationspolitiken genom ett jobb-incitament, dvs. ge invandrare anledning till att söka jobb, genom att villkora detta i uppehållstillståndet för att det ska kunna bli tal om ett permanent sådant. Tillfälliga tillstånd ska övergå till permanent när personen kan försörja sig.

FP angriper anställningsskyddet som de menar missgynnar de som "står långt från arbetsmarknaden". Vidare: "arbetsrätten måste därför moderniseras". Det sista ordet "moderniseras" betyder skrotas och ersättas med rättslöshet i anställningen. Det öppnar för att kunna avskeda och anställa närhelst det passar arbetsgivaren.

Sedan vill FP också införa lägre ingångslöner för enklare jobb genom praktikjobb, subventionerade kan man tänka sig, för invandrare/flyktingar. Sådana jobb har alla redan låga löner som inte går att leva på. När politiker börjar lägga sig i lönefrågor på detta sätt andas det korporativism. Ett system där hela samhället ses som en kropp där fackföreningar och näringsliv inte längre är fristående utan ihopkopplade till en enhet, där klassmotsättningar suddas ut, där alla är en enda stor familj, fattig som rik. Hallelujah!

Förslagets innehåll gör att det skapas ytterligare motsättningarna mellan arbetslösa svenskar och invandrare/flyktingar. Den följer en gammal kapitalistisk strategi, att skapa motsättning mellan arbetarna och göra oss till billig och tyst arbetskraft för att öka företagets vinst. Och sedan undrar politikerna varför SD skördar nya röster.

Hela förslaget är fullständigt snedvridet och onödigt. Sverige är ett mycket rikt land, vi har en av Europas lägsta statskulder på 35,6 procent av BNP. Därtill har den offentliga sektorn ett årligt finansiellt sparande som uppgick till 965 miljarder kronor, vilket motsvarar cirka 27 procent av BNP. (Lars Calmfors DN 2014-06-13) Dessa pengar ligger orörda och skvalpar i statskassan – till ingen nytta.

Fem fackförbund gjorde en gemensam sak och vill satsa 280 miljarder kronor av detta överskott till byggande av bostäder samt infrastruktur, vilket skulle rendera 170 000 nya jobb. Dessa är Målarna, Byggnads, Fastighets, Seko och Elektrikerna. Äntligen ett jättebra initiativ.

Men vad säger finansministern, Magdalena Andersson som påstår att ladan är tom? Ingen expansion är möjlig? Emellertid finns det en lada intill, en orörd sådan som är sprängfull med 965 miljarder kronor!

**Jämlika anställningsformer mellan invandrare och svenskar! Nej till kvotering!
Ja till byggande av bostäder och garanterad försörjning för alla!**

*Iransk-svenska arbetarsolidaritetskommittén – (ISASK),
Dan Persson och Behzad Barkhodaee,
februari 2015*

Om diskriminering och våld i hederns namn.

I Sverige lever idag uppskattningsvis 100 000 ungdomar ett liv utan frihet att bestämma över sina eventuella kärleksrelationer. (Regerings utredning 2014). Diskriminering, förtryck, hot och våld i hederns namn är vardag för många ungdomar. I Europa och många olika länder lever miljoner ungdomar utan att fritt kunna välja sina kärleksrelationer.

Efter de uppmärksammade morden på Pela Atroshi (1999) och Fadime Sahindal (2002) har frågan om förtryck och våld i hederns namn lyfts fram i samhällsdebatten i Sverige. De två unga kvinnorna blev mördade av nära familjemedlemmar för att de ville leva sina egna liv. Att välja fritt sin kärlek satte familjens goda rykte och heder i fara, vilket inte kunde accepteras.

Våld i hederns namn uttrycker sig också i barns rättslöshet, stora inskränkningar av flickors och i vissa fall pojkars fri- och rättigheter. Det kan handla om förbud mot umgänge med det motsatta könet, förbud mot varje form av sexuell relation innan äktenskapet, strikta klädkoder, könssegregerad uppfostran, tvångsgiftermål samt barnäktenskap. Våld i hederns namn kategoriseras ofta missvisande som mäns våld mot kvinnor och därigenom missar man att det handlar om släktens kollektiva diskriminering och/eller våld mot ungdomar, speciellt döttrar före giftermålet. Även homosexuella, bisexuella och transpersoner drabbas.

Ungdomarna i fråga antingen internaliserar eller underkastar sig släktens hedersnormer, men i många fall försöker de leva ett dubbelt liv, i hemlighet. Att "tvätta bort skammen" för att återupprätta familjens heder kan också lösas genom att t.ex. förskjuta eller tvångsgifta en dotter. Hedersmord är bara toppen av ett isberg.

FN och Amnesty uppger att det sker femtusent (5000!) hedersmord årligen i världen. Fast man vet att de flesta hedersmord bokförs som olyckor eller självmord. "Köksolyckor", syrakastning, att tvinga flickor att hoppa från balkongen är olika former av våld i hederns namn. Årligen gifts miljoner flickor och pojkar bort mot sin vilja i många länder. Detta kan förebyggas om vi vågar se vissa kulturspecifika normer och värderingar där skillnader är markanta vad gäller individ- eller kollektivorienterade kulturer, demokratier eller klankulturer.

Normer och värderingar är inte på något sätt medfödda, de kan förändras och förtryck i hederns namn förebyggas.

Vad gör vi?

Nätverket mot hedersrelaterat våld är en nationell paraplyorganisation i ett internationellt nätverk som verkar för samarbete mellan frivilligorganisationer och offentliga institutioner i samhället. Vi ser som en av våra huvuduppgifter att skapa nätverk och bygga broar mellan alla som kommer i kontakt med hedersrelaterat våld och förtryck. Många av oss arbetar även konkret för att hjälpa utsatta eller utbilda myndigheter.

Nätverkets andra viktiga syfte är att påverka jämställdhets- och integrationspolitiken både i Sverige och i Europa i en riktning som motverkar och på sikt avskaffar diskriminering, förtryck, hot och våld i hederns namn. Detta ser vi inte som en omöjlighet i demokratier där alla borde kunna garanteras samma rätt till fria val av sina egna kärleksrelationer, utan att riskera döden.

Förutom de utsatt barn och ungdomars mänskliga rättigheter handlar det också om att hedersetiken i grunden är en rasistisk etik. Det handlar inte bara om könsegrationskulturer, utan även om ett förbud mot kärlek och äktenskap över etniska och religiösa gränser. Vi arbetar för jämlikhet och mot alla former av rasism.

Om begreppet "kultur"

Om kulturer och begreppet "kultur" har det skrivits många böcker som fyller många bibliotek. Vad vi är intresserade av i första hand är hur kultur används som en form av maktutövning, vilka friheter, rättigheter och identitetsmöjligheter en kultur kan erbjuda individen och vilka konsekvenserna är i fall ett normbrott sker. Att se och förstå kulturella skillnader är en förutsättning för att förstå världen omkring oss menar många vetenskapsmän. Hur dessa skillnader tolkas eller utnyttjas i en politisk kontext, i syfte att skapa förståelse, samförstånd eller fientlighet mellan vissa grupper är en annan fråga som inte antropologer eller etnologer skall göras ansvariga för. Liksom inom antropologin betraktas kultur generellt som ett sammanhängande system av normer, värderingar, traditioner och typiska beteenden vilka manifesteras i socialt handlande och överförs från generation till generation. Det är i den meningen och inte dess estetiska kontext begreppet "kultur" används här.

.....

روز جهانی زن، روز تاکید به برابری، روز اعلام حق و حقوق برابر، روز مبارزه علیه تبعیض جنسیتی است!

مبارزه برای برابری و از میان بردن تبعیض جنسیتی مختص به امروز نیست، تا زمانی که بشریت بتواند در اقصی نقاط به برابری واقعی دست یابد، این مبارزه بیوقفه جریان خواهد داشت.

8 مارس تجلی گاه و تداوم مبارزه ایی است که بطور مستمر انسانهای آزادیخواه و مترقی برای برابری و رفع تبعیض جنسیتی با سازمان دادن اعتراضات و گردهمائی ها انجام می دهند، این مبارزه همچنان که دیده میشود، مبارزه ای زنده و جاری است و به شکل روزمره به اشکال مختلف، در محل زیست و کار در جریان است.

مبارزه برای برابری انسانها و دنیایی عاری از تبعیض جنسیتی امر همه جامعه است. همه زنان و مردان آزاده این مبارزه را می بایست مبارزه خود دانسته و برای رسیدن به آزادی واقعی به میدان آمده و متحداً بر علیه هر نوع فرهنگ، قانون و مناسبات ارتجاعی و ضد زن که شرایط را برای نابرابریهای جنسیتی، خشونت و بی حقوقی زنان تولید و بازتولید میکنند، به مبارزه برخیزند.

تبعیض جنسیتی مختص به یک کشور یا یک منطقه جغرافیایی نیست، بلکه در سراسر جهان و به اشکال مختلف آشکار است، نظامها و دولتهای حاکم از هر نوع ابزار کهنه و مدرن استفاده میکنند که برابری واقعی زن و مرد به عمل نیاید. آنها آگاهانه به تبعیضات جنسیتی، عقب ماندگی های حاکم بر جامعه دامن میزنند و در طول تاریخ مشاهده میشود که ستم و تبعیض، فشار و بیحقوقی بر زنان زائده مناسبات حاکم بر جامعه و همراه با سرکوب اعمال شده است.

بیحقوقی و ستم بر زنان، بیحقوقی کل جامعه را به همراه داشته و دارد، خشونت و وحشیگری، تبعیض و نا برابری بین زنان و مردان پدیده ایی جدید نیست، در طول تاریخ بشری تمامی دولتهای حاکم در

اشکال مختلف عریان و نهان به آن دست زده اند. ماحصل آن عدم امنیت اجتماعی و اقتصادی و نابرابری حقوقی را به همراه داشته است.

دولتها و جوامع عقب افتاده از طریق قوانین قرون وسطائی، فرهنگهای ارتجاعی، مذاهب و خرافه های دینی زنان را به انقیاد کشیده شده اند و با تحمیل هر چه بیشتر نابرابری بر آنها، زن و مرد را در مقابل هم قرار داده اند، اهدافی که از این تبعیض دنبال می کنند استثمار بیشتر زنان تحت نیروی کار ارزان در مقابل مردان و کسب سود بیشتر است.

در سالی که گذشت، زنان مبارز بار دیگر نشان دادند که با تشکل و همکاری، با دخیل کردن جامعه در مبارزه میتوانند در مقابل ارتجاعی ترین و بیرحم ترین نیروی دست ساخته امپریالیسم و حامیانش به مبارزه و جنگ پرداخته و در مقابل آنها ایستاده و به فجیع ترین شکلی شکستشان دهند. زنان مبارز کوبانی نه تنها دولت اسلامی، داعش را تار و مار کردند، بلکه با تصویب قوانین برابر زنان و مردان، مقابله با بی حقوقی زنان و برخورداری از امکانات رفاهی و تامین شرایط انسانی بهتر به جهانیان و زنان نشان دادند تنها با مبارزه برای حق و حقوق خود می توان به برابری دست یافت. زنان کوبانی به عنوان نمونه ایی از آزادگی نشان دادند که راه رهایی زنان و رسیدن به برابری در گرو اتحاد و متشکل شدن است.

فرهنگ دولتهای حاکم، فرهنگ ستم و استثمار، تبعیض و نابرابری است. در مناسبات جامعه سرمایه داری دولتها و صاحبان سرمایه از ابزارهای مختلف با در دست داشتن قدرت برای کنترل و مهار کردن جامعه و سرکوب حرکتهای اعتراضی استفاده می کنند. در برابر اینهمه نابرابری و بی حقوقی جنبشهای اجتماعی مترقی برای برون رفت از این شرایط چاره ایی جز مبارزه، اتحاد و همبستگی با هم ندارند. جنبش زنان جنبشی که برای دفاع از حقوق زنان مبارزه می کند در متحد شدن با جنبش کارگری است که می تواند بر علیه نظامهای حاکم سرمایه داری مبارزه نموده و با سرنگونی این مناسبات نه تنها آزادی و برابری را برای زنان بلکه برای کل آحاد جامعه را تضمین نماید. 8 مارس هم پیمانی زنان و مردان آزاده و مبارزی است که با محکم تر و فشرده تر نمودن صف خود این امر مهم را متحقق نمایند.

مارس 2015

زنده باد 8 مارس، روز جهانی زن
زنده باد اتحاد و همبستگی زنان و مردان آزاده

انجمن حق زنان Kvinnors Rätt

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womensrights.org

نامه اعتراضی به آقای کارل اریک نیلسون
مسئولین فدراسیون فوتبال سوئد
برای کمک به جنبش لغو ممنوعیت ورود زنان به استادیومهای ورزشی در ایران

در ایران بعد از روی کار آمدن حکومت اسلامی یک نوع آپارتاید جنسی تمام عیار بر جامعه تحمیل شده است. زنان از حقوق بسیاری محروم، از جمله حق ورود به ورزشگاهها را ندارند. در تقابل با این تبعیض جنسی، یک جنبش قوی توسط زنان و با حمایت مردم آزاده در ایران بوجود آمده است. یک خواست فوری و مشخص این جنبش لغو ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاهها است. زنان در ایران نیز ورود به ورزشگاهها را حق انسانی و طبیعی خود میدانند و بدین معتقدند که ورزش و تماشای ورزش نباید جنسیتی بلکه باید انسانی باشد.

اعتراض به ممنوعیت ورود زنان به استادیومهای ورزشی هم اکنون یک جنبش بزرگ اجتماعی است که اعمال فشار به فیفا " فدراسیون جهانی فوتبال" و نهادهای بین المللی برای لغو این تبعیض، یک جنبه مهم این اعتراض میباشد. بر طبق بند 3 اساسنامه فیفا " هرگونه تبعیض اعم از نژاد، جنسیت، رنگ، ملیت و ... اکیدا غیر قانونی می باشد.

ما بعنوان بخشی از نمایندگان این جنبش و جنبش برابری طلبانه زنان، خواستار اقداماتی چه بطور آنی و چه بلند مدت از طرف فدراسیونهای فوتبال در همه جا و در شرایط فعلی در سوئد میباشیم. در رابطه با مسابقه دوستانه میان دو تیم فوتبال ایران و سوئد ، ما خواستار این هستیم که فدراسیون فوتبال سوئد هم به این تبعیض علیه زنان اعتراض کرده و به طرق مختلف و بطور مثال با فشار به جمهوری اسلامی در ایران به لغو این تبعیض کمک نماید.

فیفا تا کنون در این مورد اعتراضات مفیدی را انجام داده که در مواردی باعث اعتراض به ایران و منجمله محرومیت کاندیداتوری ایران برای برگزاری بازیهای کاپ آسیایی 2019 شده است. امیدواریم که فدراسیون فوتبال سوئد از این موقعیت استفاده کرده و اعتراض خود را نسبت به این ممنوعیت اعمال نماید.

ما خواستار این هستیم که این فدراسیون در جهت هر چه انسانی کردن ورزش و دفاع از منزلت زنان از طریق اعتراض به این تبعیض اقدام جدی نماید.

با احترام

ماریا رشیدی – دبیر انجمن حق زنان در سوئد

www.kvinoorsratt.se

rashidi.marya@gmail.com

" Kvinnors Rätt " 004673 728 68 93

مهین علیپور – مسئول کمپین دفاع از حقوق زنان و سخنگوی نهاد زن آزاد در سوئد

www.kvinnorattsforbundet.org mahin_alipour@yahoo.se

www.Fitnah.org "Movement for Women`s Liberation" 0046 70 777 73 13

20 mars 2015

در سالی که گذشت، زنان مبارز بار دیگر نشان دادند که با تشکل و همکاری، با دخیل کردن جامعه در مبارزه میتوانند در مقابل ارتجاعی ترین و بیرحم ترین نیروی دست ساخته امپریالیسم و حامیانش به مبارزه و جنگ پرداخته و در مقابل آنها ایستاده و به فجیع ترین شکلی شکستشان دهند. زنان مبارز کوبانی نه تنها دولت اسلامی، داعش را تار و مار کردند، بلکه با تصویب قوانین برابر زنان و مردان، مقابله با بی حقوقی زنان و برخورداری از امکانات رفاهی و تامین شرایط انسانی بهتر به جهانیان و زنان نشان دادند تنها با مبارزه برای حق و حقوق خود می توان به برابری دست یافت. زنان کوبانی به عنوان نمونه ایی از آزادگی نشان دادند که راه رهایی زنان و رسیدن به برابری در گرو اتحاد و متشکل شدن است.

در بخشی از قوانین اساسی "ویژه زنان- مصوب 1 نوامبر 2014 چنین آمده است:

- مبارزه با ذهنیت استبدادی ارتجاعی در جامعه وظیفه تمامی افراد در مناطق خودمدریتی دموکراتیک است.
- برابری زن و مرد در تمام حوزه های زندگی شخصی و عمومی.
- حق اجرا و انتخاب در تمامی مناصب برای زنان.
- التزام به اصل مدیریت مشارکتی در تمامی نهادها.
- حق زنان برای تشکیل سازمان های سیاسی و اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی

- برابری زن و مرد در دستمزد و پرداخت حقوق.
 - برابری شهادت زن و شهادت مرد از نظر ارزش قانونی.
 - ممنوعیت ازدواج دختر بدون رضایت شخصی اش.
 - الغاء مهریه به عنوان ارزشگذاری مادی با هدف تملک زن، و جایگزین کردن آن با مشارکت دو طرف برای تامین زندگی مشترک.
 - ممنوعیت چند همسری
 - حق تقاضای طلاق برای هر دو طرف و غیر مجاز شمردن طلاق با خواست تنها یک طرف.
 - برابری زن و مرد در تمامی مسائل ارثی
 - ممنوعیت ختنه دختران و ازدواج با اطفال- زیر هجده سال بر اساس قوانین حقوق کودک-
 - خرید و فروش زنان و کودکان در تمامی اشکال جرم محسوب شده
 - ممنوعیت خشونت و تبعیض بر علیه زنان، و تبعیض بر علیه زنان
 - تضمین حقوق کودکان و حمایت آنها در برابر تمامی اشکال خشونت و استثمار
- اینها بخشی از حداقل خواست و مطالباتی است که می بایست فوراً و بی وقفه برای پی ریزی هر جامعه انسانی به دور از تبعیض به تصویب و به اجرا گذاشته شود.

علیه تبعیض جنسیتی ، علیه ستم و استثمار!

زنان کماکان مورد تبعیض قرار گرفته، استثمار میشوند، امنیت اقتصادی ندارند، از حقوق کمتری برخوردارند و مورد اذیت و آزار قرار میگیرند.

مبارزه علیه بی حقوقی ها، گرانیها، فقر، بیکاری، تبعیض جنسیتی و ستم و استثمار علیه بانیان این وضعیت، علیه کلیت نظام سرمایه داری یک ضرورت است. تعویض حاکم و دولتمردان تاثیری به همراه نداشته و مردم و انسانهای متمدنی و آزاده هیچ توهمی به جناحهای مختلف دولتهای بورژوازی نداشته و ندارند، بلکه کل سیستم و نظام حاکم را زیر سوال برده و می برند.

آلترناتیوهای دولتهای غربی و امپریالیستی راه حلهای دروغینی بیش نیستند. آنها نگران سود و سرمایه های خود هستند نه نگران شرایط و وضعیت غیر قابل تحمل مردم در دیگر کشورها. خود این دولتها هیچ سمپاتی در میان شهروندان کشورهای خود ندارند و شرایط مشابه سختی را در کشورهای خود برای مردم بوجود آورده و هرروزه شاهد اعتراضات و اعتصابات فراوان در سراسر جهان هستیم. مبارزه برای آزادی، برابری و رفع هر گونه ستم، استثمار، فقر و بیحقوقی، همه اینها بدون رفع تبعیض جنسیتی و بی حقوقی از زنان ممکن نیست. زنان دوش به دوش مردان در جریان مبارزات حضور داشته و یک پایه اصلی مبارزات بوده و هستند. امروز مبارزه جنبشهای زنان، با جنبشهای مردمی و مهمتر از همه جنبشهای کارگری در سراسر دنیا گره خورده و ارتباط تفکیک ناپذیری بین این جنبش ها بوجود آمده است.

مطالبات اقتصادی زنان کارگر و اکثریت زنان که تحت شدیدترین فشار های اقتصادی قرار دارند برجسته ترین مطالبات جنبش زنان در دنیا است، اکثر حکومتها، فقر و بیکاری و استثمار مضاعف و کار بی اجر و مزد خانگی را به اکثریت زنان تحمیل نموده اند و زنان را نیروی کار ارزان دانسته و تبدیل نموده اند. خشونت ترین اعمال و بی حقوقی و تبعیض از طرف دولتها و قوانینشان و حتی تمامی دولتهایی که قرارها و قوانین ریز و درشت برای حق زنان بعنوان حقوق بشر را امضا کرده اند، اعمال میگردد.

جنبش زنان هرچه بیشتر از سیاستها و جناحهای مختلف رژیمهای حاکم فاصله میگیرند و توهمات به آنها کمتر میشود روز به روز قدرتمند تر گردیده و بعنوان متحد قوی جنبش کارگری و سایر جنبش های آزادیخواهانه در راه رهایی واقعی و کامل زنان گام برداشته، و برای برابری کامل در تمامی شئون اجتماعی ، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی موثرتر پیش میروند. گامهای مشترک، متحد و سازمانیافته بیشتری برای از بین بردن تبعیض، فقر، بیکاری، بی امنی و سرکوب و تمامی معضلات و مشکلات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ضروری و مورد نیاز است.

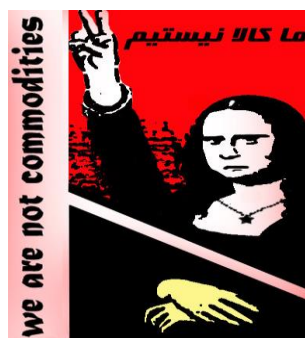
آزادی زن، آزادی جامعه است!

Lika lön för olika kön

Kvinnorna utgör halva delen av samhället och får ta de största smällarna vid nedskärningar och försämringar.

Kvinnorna har ofta dubbel arbetsbörda, först arbetslivet där de utnyttjas som billig arbetskraft sedan gratis arbetet i hemmet.

Vi är entydiga för jämlikhet. Lika lön för olika kön.

زنان نیمی از جامعه را تشکیل می‌دهند.

بیشترین فشارها و سختی‌ها چه در بازار کار و چه در خانه به آنها وارد میشود.

ما خواهان برابری کامل زنان و مردان هستیم.

انجمن حق زنان

برابری جنسیتی، تنها از طریق یک مبارزه اجتماعی میسر است!

خشونت علیه زنان مانع دستیابی به برابری در جامعه در مفهوم حقوقی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است. خشونت علیه زنان باعث آسیب جسمی، جنسی یا روانی میشود. خشونت چه عریان و چه پنهان، هر دومحکوم است.

نظام های موجود، نظام های خشونت طلب و خشونت سازاند. نظامهایی که هر روزه خشونت از انواع مختلف آن را تولید و بازتولید می کند و فرق نمی کند که این خشونت در کدامین نقطه جغرافیایی روی می دهد. از افغانستان و عراق، ترکیه و ایران ... تا کشورهای نظیر سوئد و فرانسه و آمریکا و ... سایر جوامع پیشرفته نیز هر روز ما شاهد بروز خشونت های دولتی و سازمان یافته و اقتصادی، فرهنگی و زبانی هستیم. در این میان موقعیت زنان و کودکان بسیار شکننده تر است و تاریخاً هم این نیروهای اجتماعی به صورت مضاعف مورد خشونت واقع شده اند. خرافه های مذهبی و فرهنگی ابزاری هستند که نقش پررنگی در اعمال خشونت بر علیه زنان دارند، مسئله چند زنی و صیغه در اسلام یا ختنه دختران و محروم نمودن آنها از پایه ای ترین نیاز و لذت انسانی، وسیله بودن زنان برای پایان جنگها و دعوای قبیله ای و طایفه ای و حجاب اجباری و نداشتن حق انتخاب همسر و یا سقط جنین و ... همه از نمودهای بارز تاثیر مذهب و خرافه های فرهنگی در ایجاد خشونت های جنسیتی است. فقر و بیکاری گسترده هم یکی از منابع عمده و اصلی در ایجاد و گسترش خشونت های جنسیتی می باشد. زنانی که برای تأمین معاش خانواده خود مجبور به تن فروشی یا حتی فروش دختران خود در بازار آزاد می شوند. چه بسیار زنانی که با کمترین دستمزد ممکن در محیط های کاری خود مجبور به تن دادن به هر کاری هستند. یا در کشوری مانند ایران هستند زنانی که ساعت های طولانی گاه تا 13 ساعت در زیرزمین های نور و تاریک پای قابلیاتی و فرش بافی و کارگاههای کوچک می نشینند و در انتها با از کارافتادگی شان مانند کالایی فرسوده بدون هیچ گونه حمایتی به گوشه ای پرت می شوند. کار برابر زنان با مردان دستمزدی گاه نصف مردان را برای آنان به همراه دارد و در بحرانهای اقتصادی باز هم زنان در صف مقدم قربانیان بحران هستند. اما در این میان خود دولتها با وضع قوانین تبعیض آمیز علیه زنان و یا نادیده گرفتن خشونت هایی که به زنان می رود تنها به بهانه نسبیت فرهنگی، نقش بسیار مهم و پررنگی را در تولید و بازتولید خشونت بازی می کنند. نمونه های این گونه قوانین را در کشورهای اسلامی مانند افغانستان و عراق و ایران و پاکستان و ... که اسلام سیاسی در قدرت است یا در غیاب نیروهای مترقی و پیشرو نیروهای مرتجع و واپسگرا در جامعه حضور دارند در قالب قوانین ضد انسانی سنگسار و اعدام و شلاق و ... می بینیم. در کنار همه اینها تجاوز و قتل های ناموسی و بی حقوقی اجتماعی زنان مانند نداشتن حق طلاق یا حضانت کودکان و ... و خودسوزی و اقدام به خودکشی از جمله خشونت هایی است که هر روزه به زنان ایرانی و افغانی و عراقی و تحمیل می شود. در این میان جنگ و غارتگری های ناشی از آن نیز همیشه اولین قربانیان خود را از میان زنان و کودکان آواره می گیرد. این زنان و کودکان هستند که همیشه قربانی تجاوز جنسی توسط نیروهای نظامی فاتحین!! می شوند. نمونه های بیشمار آن را در طول چندین جنگ پیاپی در طول دهه نود و اولین دهه قرن 21 در جنگ های بالکان، عراق و افغانستان می توان مشاهده نمود همچنین جنگهای محلی و قبیله ای مثلاً در عراق با مبادله یک یا دو زن بین قبایل درگیر خاتمه می یابد. در جوامع پیشرفته نیز هنوز هم زنانی وجود دارند که ناموس و شرف مردان تلقی می شوند و با این وسیله دائماً در معرض خشونت های جنسیتی و حتی قتل قرار می گیرند.

وجود نمونه های بی شمار خشونت علیه زنان در جوامع امروز نشان می دهد که مذهب تنها بخشی از خشونت و استثمار زنان را تولید می نماید. بنابراین رفع و نابودی کامل آن تنها در گرو محدود نمودن نقش مذهب در سیاست و یا در جامعه نیست. مبارزه با خشونت از طریق یک مبارزه اجتماعی خواهد گذشت و در این میان جنبش متشکل زنان در ایران به مانند سایر زنان جهان درمقاطع مختلف تاریخی، می تواند در برابر تمامی خشونت ها، مبارزه مهمی را به جلو برد.

برای برابری جنسیتی،

برای دنیایی عاری از خشونت علیه زنان!

تلفن های تماس: 073-728 68 93 070-402 55 31

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womensrights.org

خشونت علیه زنان ممنوع!

Kvinnocafé

اخبار، اطلاعات، نمایشگاه، مشاوره،
بحث و گفتگو، موزیک و نمایش فیلم

Inedalsgatan 11 – Fridhemsplan

سه شنبه آخر هر ماه به قهوه خانه انجمن حق زنان خوش آمدید!

حق طبیعی و بدیهی زنان است که در جامعه ای عاری از
قوانین نابرابر و بدور از هر گونه ستم جنسی، زندگی امنی
داشته باشند.

اما قوانین ارتجاعی زن ستیز و خشونت علیه زنان،
حرمت انسانی و حقوق اولیه و پایه ای نیمی از جامعه را
که زنان می باشند، به شدت
زیر سؤال برده و آن را
مورد هتک حرمت قرار
داده است.

Kvinnors rätt

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womansrights.org

296901-2 PG شماره حساب انجمن حق زنان

خشونت علیه زنان مانع دستیابی به برابری در جامعه در مفهوم حقوقی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است. خشونت علیه زنان باعث آسیب جسمی، جنسی و روانی میشود. خشونت چه عریان و چه پنهان، هر دو محکوم است.

نیروی کار، زنان، اموال اجتماعی و ... جز مایملک سرمایه است و مالکیت خصوصی برایشان مقدس!

سرمایه انسان را کالا میبیند، کالایی برای فروش!

فروش مدارس، بهداری ها، بیمارستانها، کارگاه و کارخانه ها، ناسیونالیسم، راسیسم، فاشیسم، جنگ، زندان، شکنجه، تجاوز، اعدام، گرانی، بیکاری، فقر و بی خانمانی، تصادمات کاری، کم کردن دستمزدها، بیمه بازنشستگی و ... طبیعت نظام سرمایه داری است.

علیه ستم و استثمار، علیه تبعیض و تجاوز،

علیه قتل‌های ناموسی

علیه نظامهای گنبدیده سرمایه داری بپا خیزیم!

هنر و سرگرمی

آیا علاقمند به یاد گیری تخته نرد و یا شطرنج هستید؟
آیا علاقمند به یادگیری خواندن در گروه کور و شعر هستید؟
آیا علاقمند به نقاشی و تئاتر هستید؟
آیا میخواهید نمایشگاه عکس و یا نقاشی دایر کنید؟
آیا علاقمند به همکاری با جوانان و کودکان هستید؟
آیا علاقمند به ورزش و ... هستید؟

با شماره های زیر تماس گرفته

087526636

0704025531

0737286893

و یا آخرین سه شنبه هرماه از ساعت 18

به قهوه خانه زنان مراجعه کنید.

////////////////////////////////////

انجمن حق زنان همگان را به متشکل شدن و مبارزه جمعی دعوت میکند.

رمز پیروزی ما، متشکل و متحد شدن است!

کلاسها، دوره های آموزشی، سمینارها، مشاوره و خدمات اجتماعی و دیگر فعالیتهای انجمن برای همگان رایگان است. عضو انجمن شوید تا بتوانید در دیگر فعالیتهای انجمن، جلسات سراسری و بین المللی، کمپینها، اردوگاهی آموزشی و تفریحی شرکت نمائید. در برنامه ها و فعالیتهای انجمن و تصمیمات جمعی نقش داشته و به امر برابری جنسی و یک زندگی امن و دور از خشونت، تبعیض، استثمار و سرکوب با حضور فعال خود در هماهنگی جمعی، یاری رسانید.

نیاز به مشاوره، کمکهای فکری و راهنمایی دارید؟

**با مسئولین خدمات اجتماعی انجمن حق زنان
تماس بگیرید.**

شهین پویا Maria Rashidi -Shahin Poya ماریا رشیدی

0737286893

0704025531

Kontakta gärna oss om du behöver råd och stöd,

eller om du kan hjälpa oss för att hjälpa och stödja andra.

کلاس آموزشی مربی خدمات اجتماعی برای اعضای انجمن حق زنان

Intresserade medlemmar kan kontakta Maria Rashidi 08-7526636 eller 0737286893

Inedalsgatan 11 – Fridhemsplan

**مالکیت خصوصی اساس و منشاء ستم بر زنان
است. مالکیت خصوصی با پیدایشش و تکاملش
در دوره ها و نظامهای مختلف تاریخی در گذشته
و حال در ستم و به انقیاد کشیدن زنان نقش
بسزایی داشته و دارد.**

**Rasism och
fascism
är inte åsikter!
De är brott
mot
mänskligheten!**

**Nationen och
nationalitet är
vidskepelse!**

**Mänskligheten
är en
verklighet!**

Women's Rights are Humans Rights

Women's Rights are Humans Rights

علاقمند به دریافت اطلاعات بیشتر در مورد بیکاری، وضعیت بازارکار، بیمه
های اجتماعی، صندوق بیکاری و خدمات درمانی و نیاز به راهنمایی، مشاوره
و کسب اطلاعات بیشتر دارید با انجمن حق زنان تماس بگیرید.

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womensrights.org

Kvinnors Rätt انجمن حق زنان

www.womensrights.org

زنان در جامعه باید شهروند تلقی شوند نه «مادر، همسر، خواهر و یا دختر»

**به یاد
فرخنده**

شب آغاز سال نو
شب مرگ قناری بود

تو را با خرمن موی پریشانت که می سوزی
نگاه بی پناهی را به هر نامرد می دوزی

ندایت در میان شعله می رقصید فرخنده
زمین از شرم چشمان تو می لرزید فرخنده

جبین و گونه و لب های زیبایی اناری بود
شب آغاز سال نو، شب مرگ قناری بود

دلم از سخت جانی خودم دلگیر می گردد
و از بار خجالت هفت پشتم پیر می گردد

راحه یار - 28 مارس 2015

آدم بودن عبارت قشنگیه ، چون فرقی بین زن و مرد نمی گذاره... قلب و مغز آدم ها جنسیت نداره...!

"نامه به کودک که مرکز زاده نشد - اوریانا فلاچ"

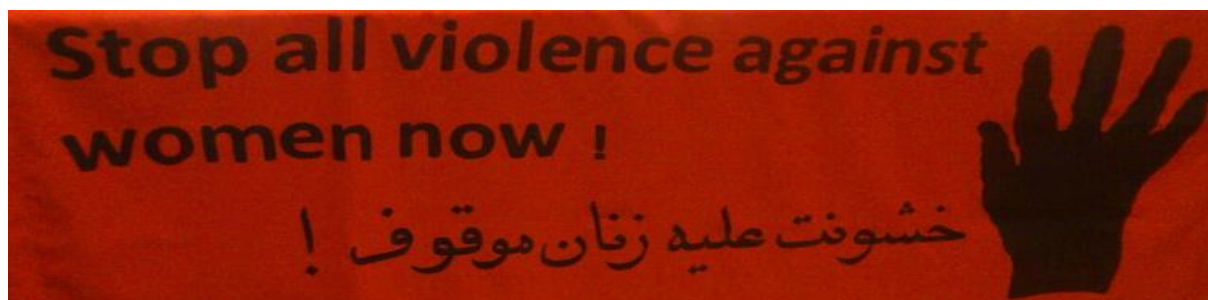

We live in a world where we have to
hide to make love, while violence is
practiced in broad daylight.

در جهانی زندگی میکنیم که
برای عشق بازی کردن باید
پنهان شویم، حال آنکه
خشونت آشکارا در روز
روشن انجام میگردد. "John Lennon"

اگر در بی عدالتی **بابی طرف** هستی
بدانید که طرف **سنگر** را گرفته اید

Ansvarig för socialarbete, seminarier och konfranser, **Maria Rashidi**

Ansvarig för hemsidan, facebook och socialarbete, **Shahin Poya**

Ansvarig för ekonomin och administration, **Maryam Rashidi**

Ansvarig för Kvinnobulletin, studeiecirklar och utbildningar, **Behzad Barkhodaee**

Kvinnobulletin & بولتن خبری زنان

<http://kvinnorsratt.se/>